

1. Referentie

Referentie	Pauwels, L. (2007). <i>Buurtinvloeden en jeugddelinquentie. Een toets van de Sociale Desorganisatietheorie</i> . Den Haag: Boom juridische uitgevers.
Taal	Nederlands
ISBN - ISSN	
Publicatievorm	Boek (uitgegeven doctoraatsthesis)

2. Abstract

In dit onderzoek, uitgevoerd aan de universiteit van Gent met het oog op het behalen van een doctoraatsdiploma, wordt nagegaan in welke mate individuele verschillen in delinquent gedrag bij jongeren te verklaren zijn aan de hand van structurele buurtkenmerken. De studie vertrekt vanuit de situationele actietheorie van Wikström en beoogt bij te dragen aan ecologische theorievorming rond jeugddelinquentie.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Delinquentie, wonen.
Trefwoord(en)	Preventie, Daderschap, Kansenongelijkheid, Buurttevredenheid, Woontevredenheid.

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Lieven Pauwels Universiteit Gent Vakgroep Strafrecht en Criminologie Universiteitsstraat 4 9000 Gent Tel: 09 264 68 37 Fax: 09 264 69 88 Email: Lieven.Pauwels@UGent.be http://www.law.ugent.be/crim/

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	1. Hoe onevenredig is de geografische verdeling van delinquente jongeren in Antwerpse buurten? 2. Hebben sociaal-structurele buurtkenmerken en sociale mechanismen uit de theorie een effect op de geografische verdichting van woonplaatsen van delinquente jongeren, zoals de sociale desorganisatietheorie beweert? 3. Modereren informele controlemechanismen, delinquentietolerantie en levensstijlrisico's werkelijk de negatieve effecten van ruimtelijke concentraties van economische deprivatie?
Hypothesen	1. De ruimtelijke concentratie van sociale woonappartementen heeft een duwend effect op de geografische verdichting van woonplaatsen van delinquente jongeren, en de

	ruimtelijke concentratie van koopwoningen heeft een remmend effect op de geografische verdichting van woonplaatsen van delinquent jongeren. 2. Verstedelijking heeft een duwend effect op de geografische verdichting van woonplaatsen van delinquent jongeren 3. De ruimtelijke concentratie van economische deprivatie heeft het sterkste duwende netto-effect op de geografische verdichting van delinquent jongeren, onafhankelijk van de verstedelijkingsgraad en woningmarktvariabelen. 4. De effecten van sociaal-structurele buurtkenmerken op de geografische verdichting van woonplaatsen van delinquent jongeren nemen verder af wanneer de ruimtelijke concentratie van sociale controle en de ruimtelijke concentratie van delinquentietolerantie als modererende sociale buurtmechanismen in rekening gebracht worden. Het effect van de ruimtelijke concentratie van sociale controle is remmend en het effect van de ruimtelijke concentratie van delinquentietolerantie is duwend. 5. Sociaal-demografische achtergrondkenmerken van jongeren (geslacht en leeftijd) en gezin (lage SES, immigratieachtergrond en eenoudergezin) hebben onafhankelijke duwende netto-effecten op frequenties van delinquent gedrag van jongeren, omdat ze verwijzen naar demografische en economische kwetsbaarheid. Er wordt verwacht dat de verklaringskracht van deze variabelen gering zal zijn. 6. Emotionele gehechtheid, studiebetrokkenheid en informele controle in het gezin hebben belangrijke remmende effecten ten aanzien van frequenties van delinquent gedrag, onafhankelijk van sociaal-demografische achtergrondkenmerken. 7. Delinquentietolerantie heeft een sterk duwend netto-effect op de frequentie van delinquent gedrag, onafhankelijk van informele controlemechanismen en sociaal-demografische achtergrondkenmerken. 8. Risicogedrag in levensstijl heeft een sterk duwend netto-effect op de frequentie van delinquent gedrag, los van achtergrondkenmerken, informele controlemechanismen en delinquentietolerantie. Delinquentietolerantie en levensstijlrisico's reduceert het effect van delinquentietolerantie, informele controlemechanismen en sociaal-demografische achtergrondkenmerken. 9. Delinquentietolerantie en situationele levensstijlrisico's staan in statistische interactie tot elkaar in hun effect op de frequentie van delinquent gedrag. Het duwende effect van situationele risicofactoren neemt af naarmate delinquentietolerantie afneemt. 10. De totale variantie in de individuele frequentie van delinquent gedrag valt uiteen in variantie tussen jongeren en variantie tussen buurten, onafhankelijk van achtergrondkenmerken die de bevolkingssamenstelling uitmaken. 11. De ruimtelijke concentratie van economische deprivatie op de individuele frequentie van delinquent gedrag wordt heel sterk gereduceerd wanneer de ruimtelijke verdichting van woonplaatsen van delinquent jongeren als cultureel kenmerk toegevoegd wordt aan de analyse. De ruimtelijke concentratie van woonplaatsen van delinquent jongeren is het buurtkenmerk met het sterkst duwende netto-effect op de individuele frequentie van delinquent gedrag. 12. De effecten van sociaal-ecologische buurtkenmerken met betrekking tot individuele verschillen in frequenties van delinquent gedrag nemen verder af wanneer informele controlemechanismen, gemeten op individueel niveau, aan de analyse worden toegevoegd. 13. De effecten van sociaal-ecologische buurtkenmerken met betrekking tot individuele verschillen in frequenties van delinquent gedrag verdwijnen volledig wanneer delinquentietolerantie en levensstijlrisico's aan het model worden toegevoegd.
--	---

6. Methode

Onderzoeks-methode	Kwantificerend onderzoek (hiërarchische en niet-hiërarchische multilevel analyses) op basis van: 1. Zelfrapportage bij jongeren (N=2486) 2. Sleutelfiguren uit de Antwerpse buurten die in de analyses betrokken werden ((N=312) 3. administratieve data met betrekking tot de sociale structuur van buurten
--------------------	---

	4. verdachtenregistraties van de lokale politie in Antwerpen
Onderzochte groep	Jongeren die in het eerste of tweede jaar secundair onderwijs van een Antwerpse school zitten (N=2486)
Bereik	Antwerpen (te extrapoleren naar Belgische grootstedelijke context)

7. Resultaten

Samenvatting algemene conclusie	Er werd vastgesteld dat de frequenties van jeugddelinquentie inderdaad ongelijk verdeeld zijn over de verschillende Antwerpse buurten. Het onderzoek toont echter aan dat deze verdeling niet verklaard kan worden aan de hand van buurtkenmerken: de variantie op buurtniveau verdween wanneer sociaal-demografische achtergrondkenmerken in de analyses betrokken werden. De ecologische correlatie tussen sociaal-structurele buurtkenmerken en de geografische verdichting van jeugddelinquentie in Antwerpen mag dus niet contextueel geïnterpreteerd worden. Individuele verschillen in delinquent gedrag voornamelijk het gevolg zijn van een samenspel tussen delinquentietolerantie, levensstijlrisico's en informele controlemechanismen op het <i>individuele</i> niveau. Leefstijlrisico's, die zich voornamelijk situeren binnen de vrijetijdsbesteding van jongeren, hebben de sterkste invloed op delinquent gedrag. Wat de informele controlemechanismen betreft bleek informele controle binnen het gezin het meest invloedrijke mechanisme te zijn. Buurtverschillen in de frequentie van jeugddelinquentie zijn louter te wijten aan een differentiële demografische samenstelling van de buurten, vooral wat betreft economische deprivatie.
------------------------------------	---

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/